

İŞÇİ-KÖYLÜ

milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

> **Yanan kömür**
> **Kızan demir**
> **Örse çekiç**
> **Vuran biziz**
> **YUNUS EMRE**

YIL : 1 SAYI :16 — 15 GÜNDE BİR ÇIKAR — 25 KURUŞ — 3 MAYIS 1970

ÇİZMELİ KAMÇILI BEYLER ÇARKINIZI KIRACAĞIZ! GÜVENDİĞİNİZ İKTİDARI BİR GÜN MUTLAK YIKACAĞIZ

Ba
Erzu
Turan'ı
iki arka
arak hasta
ılmışlardır.
aha sonra kendi
olmak isteyen Tıp
Dekanı Prof. Dr. Er
'a da hücum etmiş
tir.
aldırıya katılanların adları
ise verilmişse de faşistler
savcı tarafından salınıvermiş
tir. İşbirlikçi iktidara arkası
nı dayayan rektör Bıyıkoğlu
da saldırganları korur de-
meç vermiş ve bu yalanları
radyo yayınlamıştır Rektör
ayrıca dövülen öğrencileri ve
dekanı suçluyarak gerçek yü
zünü ortaya koymuştur.
Olaydan sonra bir forum
toplayan öğrenciler saldırgan
...valizme karşı
...mücadele

...san

Başı S. 4'te

...mitinge binlerce
... Miting-

1 Mayıs Bayramı Halkımıza Kutlu Olsun

Şahin ALPAY

1 Mayıs, bütün dünya işçilerinin bayramıdır. Bütün ülkelerin işçileri, insanın insan tarafından sömürülmesine son vermek için mücadele ediyorlar. Bütün ülkelerin işçileri, çalışan yığınları ücret köleliğinden, yoksulluktan ve sefaletten kurtarmak için mücadele ediyorlar. Bütün ülkelerin işçileri çalışan insanların emeğinin ürünü olan bütün zenginliklerin, bir avuç parababasının değil, o zenginlikleri emekle yaratanların malı olması için mücadele ediyorlar. Bütün ülkelerin işçileri yeni bir toplum kurmak için, sosyalizm için mücadele ediyorlar. İşte 1 Mayıs, bütün dünya işçilerinin sosyalizm için mücadeledeki dayanışmalarını kutladıkları bayram günüdür.

Niçin işçilerin bayramı 1 Mayıstır? Bundan yüzyıl önce, bir Mayıs günü Amerika'da bir grev mücadelesinde patronların polisi işçiler üzerine ateş açmış ve işçi önderlerini öldürmüştür. Amerikan işçileri ve daha sonra da bütün dünya ülkeleri işçileri bu tarihi işçi sınıfı mücadelesinin dayanışma günü olarak kabul etmişlerdir.

İşçi sınıfının dünya görüşü sosyalizmdir. İşçi sınıfının toplum düzeni, sosyalist toplumdur. İşçi sınıfı ancak sosyalizmi kurarak kendisini ve [illegible] çalışanları baskı ve sö[illegible] kurtarabilir. İşçi [illegible] gerçek kurtuluş[illegible] sosyalizm için verdiği [illegible]ledir. İşçilerin [illegible]

Tarsus'ta ... Devrimci ...

Tarsus'ta 18 Nisan günü Fa[illegible] ma Yürüyüşü ve mitingi yapıldı. [illegible] gençlik dayanışmasının bir örneğin[illegible] emperyalizmin uşaklarına bir yumruk [illegible] Güneyli devrimcileri bir araya getiren miting ve yürüyüş

da toplanmanın gereğini anlayor. Patronlar, işçilerimizin ortak mücadelelerini engellemek için her türlü yola başvuruyorlar. Sendikalaşmayı önlemek istiyorlar. Bunu başaramadıkları zaman, satın aldıkları sarı sendikacılar aracılığıyla işçilerimizi baskı altında tutmaya devam ediyorlar. Sarı sendikalar aracılığıyla işçilerimizin Anayasa'daki ve kanunlardaki sınırlı iktisadi ve demokratik haklarını kullanmalarını önlüyorlar. Nitekim, bugün Türkiye'deki sendikaların büyük bir kısmı gerçekte işçilere değil, patronlara hizmet etmektedir. Yani sendikaların büyük kısmı sarı sendikalardır. İşçilerimiz sendikalarını patronlara satan

cadeleyle gerçekleşebilir. Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için de, ülkemiz öncelikle Amerikan emperyalizminin ve onun yerli ortaklarının boyunduruğundan kurtulmalıdır. Sosyalizme giden yolda ülkemiz önce bağımsız ve demokratik bir toplum haline getirilmelidir.

Bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadeleyi, sonra da sosyalizm ancak ve ancak işçi sınıfımız önderliğinde başarıya götürebiliriz. Başka herhangi bir sınıf değil, işçi sınıfı, bağımsızlık ve demokrasi kavgamızın önderi olmalıdır. İşçi sınıfımız, emperyalistlerin ve işbirlikçilerin iktidarına son vermek amacıyla, yabancılarla işbirliği yapan bü-

ilim çin'de olsa...

İlim Çin'de de olsa gidip bulunuz.
Hz. MUHAMMED

lanacaklardır.

Hâkim sınıflar, işçilerimizin sosyalizmi öğrenmelerini engellemek için her yola başvurmaktadırlar. Sosyalistlerle işçilerin temasını önlemek için herşeyi yapmaktadırlar. Sarı sendikaların başlıca çabalarından biri de, işçilerin devrimcilerle ve devrimci yayınlarla bağ kurmalarını önlemektir. Öte yandan çeşitli işçi sınıfı düşmanları, işçilere aydın düş-

ri, patronlara karşı mücadelemizi hızlandırmak için sendikalarda toplanalım!. Daha yüksek ücretler, daha iyi çalışma şartları, demokratik haklar için mücadele edelim! Haklarımızı patronlara satan sarı sendikaları yıkalım!. Ama bir yandan mutlaka bilelim ki; Gerçek kurtuluşumuzu sendikalarla sağlayamayız!. Daha iyi çalışma şartları, daha yüksek ücretler için yürüttüğümüz iktisadî mücadele bizim ve bütün çalışanların tam olarak kurtuluşunu sağlayamaz. Gerçek kurtuluşumuzu, bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin, oradan giderek sosyalist bir Türkiye'nin kuruluşu ile sağlayabiliriz!. Bunun için mutlaka siyasî mücadeleye girmeliyiz. Sosyalizmi öğrenmeli, bilgimizi giderek artırmalıyız!. Sosyalist düşünceyle aramıza örülmek istenen duvarlara izin vermemeliyiz!. Bağımsızlık ve demokrasi davâmızın, oradan sosyalizm davâmızın ancak ve ancak gerçek bir işçi sınıfı partisiyle kazanılabileceğini kavramalıyız!.

Türkiye'de yürütülen devrimci mücadele saflarında toplanmalı ve mutlaka bu mücadelede görev almalıyız.

Yaşasın bütün halkımızın birliği!.

Yaşasın bağımsızlık ve demokrasi mücadelemiz!.

Patronlara karşı mücadelemizi hızlandırmak için sendikalarda toplanalım!. Daha yüksek ücretler, daha iyi çalışma şartları, demokratik haklar için mücadele edelim!. Haklarımızı patronlara satan sarı sendikaları yıkalım!. Ama bir yandan mutlaka bilelim ki: Gerçek kurtuluşumuzu sendikalarla sağlayamayız!. Daha iyi çalışma şartları, daha yüksek ücretler için yürüttüğümüz iktisadî mücadele bizim ve bütün çalışanların tam olarak kurtuluşunu salıyamaz!. GERÇEK KURTULUŞUMUZU, BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE'NİN ORADAN GİDEREK SOSYALİST BİR TÜRKİYE'NİN KURULUŞU İLE SAĞLIYABİLİRİZ! BUNUN İÇİN MUTLAKA SİYASİ MÜCADELEYE GİRMELİYİZ!

sarı sendikalara mücadele etmelidir. Anayasa'da ve kanunlardaki sınırlı iktisadî ve demokratik hakları kullanmalarını sağlayan sendikalarda toplanmalıdırlar.

Ama, sarı sendikacılığın tam olarak yıkılması, bütün iktisadi ve demokratik haklara tam olarak kavuşulması, giderek işçi sınıfının ve tüm çalışanların baskı ve sömürüden kurtuluşu için sendikalarda yürütülen mücadele yeterli midir?. Hayır, değildir. İşçi sınıfının baskı ve sömürüden kurtuluşu, ancak sosyalizm için yürütülecek siyasi bir mü-

yük kapitalistler ve toprak ağaları dışındaki bütün halka yol gösteren bir mücadeleyi yürütmelidir. Bütün halkla el ele olmalıdır.

İşçi sınıfımız kendisine düşen bu görevi, ancak sosyalizmi benimseyerek ve işçi sınıfının devrimci partisinde saf tutarak yerine getirebilir. Nasıl işçi sınıfının iktisadî mücadelesi sendikalar olmadan yürütülemezse, işçi sınıfının siyasî mücadelesi de, işçi sınıfı partisi olmadan yürütülemez. Bu parti içinde, sosyalizm uğruna mücadele eden bütün bilinçli devrimciler top-

manlığı aşılamaya çalışmaktadırlar. İşçilerimiz, mücadelelerinde başarıya ulaşmak için, sosyalist aydınlarla omuz omuza olmalıdırlar. Bunun için işçilerimizin sosyalistlerle ve sosyalist yayınlarla aralarına çekilen bütün duvarları yıkmalıyız.

O halde, biz Türkiye işçile-

BİR MESEL BİR MİSAL

Yiğidin harman yeri Sivas'ın Yıldızeli'nden Kerim yeğenim, yazdığı mektuba bir mesel ile başlamış aynen anlatalım:

«Adamın biri yoksul mu yoksul, garip mi garipmiş. Günün birinde biri çıkmış adamın haline acıyıp bir kuzu hediye etmiş. Ve de (al bu senin için bir devlet, sende onun için çalışacağından, onu besliyeceğinden onun efendisisi) demiş. Garip yoksul; canı ciğeri bellemiş bu hediyeyi. «Sürme gözlüm canım yoluna feda» der başka demezmiş. Bıkmadan, usanmadan yıllar yılı beslemiş bakmış bu kuzuyu. Kuzu büyümüş, büyümüş de süt verecek yaşa ermiş. Yoksul, kolları sıvamış öyleya sütünden istifade edecek sürme gözlünün. İşte o an masallarda ki devler gibi iri yarı üç beş adam türemiş. (Ağır ol bakalım önce biz hakkımızı alaım) demişler. Garip direnecek olmuş. Adamlar. (Sakın ha, senin bu yaptığın hem çok günah hem de çok bir ağır suçtur) demişler. Garip (Bre bu kuzu bana bir Ata'nın ödülü, hediyesidir. siz ne hakla sahip çıkıyorsunu?.) diyecek olmuş. Adamlardan biri: (Hay densiz hay, o zamanlar geçti. Şimdi jandarmayı çağırır, Alın dama şu aşırı solcuyu derim, vallahi feleğini şaşırırsın) demiş. Yoksul şaşa kalmış ki o türlü. Adamlar bir güzel sağmışlar sürme gözlüyü çekip gitmişler. Gitmişler ya dönüp gelmeleri pek uzun sürmemiş. Gene sürme gözlüyü sağıp giderlerken dönüp Yoksul'a (Öyle surat asma, biz sütünü alıyorsak kuzuyu hepten alıp gitmiyoruz ya, buna da dua et, ya kuzuyu alıp götürsek ne dersin?.) derlermdiş.

Yıldızeli'li yeğenim bu meselin sonunda şöyle diyor: «Şimdi şimdi anlıyorum ki Türkiye'nin işçisi — köylüsü aynen bu meselde ki garip, yoksulun durumunda. Millet yolunda çalışan biz, kocayın biz. Memleketin tadını on-

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

lar çıkarıp, karınlarını onlar doyuruyorlar. Keyif sürenler onlar, cefa çekip uğraşanlar bizler. Kuzunun sütünden vaz geçtik, yeter ki ceremesini biz çekmiyelim. Ne dersin sen Ali Emmi?.»

Kerim kardaşın, benzetmesine ilâve edecek hiç bir şeyim yoktur.

Düzen öyle bir düzen ki iş yapmak için kurulmamış fakirden alıp, zengine vermek için kurulmuş. Bir yalan dolan düzeni, bir iğrenç bir rezil düzen bu, ya da düzensizlik.

Bu düzen işine geldiği yerde daha doğrusu hatırlının, zenginin çıkarı olduğu yerde öyle bir çalışırki akıl sır ermez doğrusu. Amma velakin işçi — köylü için küçük memur gibileri için çalışmaya sıra geldimi mümkün yok yürümez. İsbatı mı, işte size son günlerden haberler:

«Onbirinci dönem miletvekillerinin borçları affedildi. Görevleri 1957 yılında sona eren 10. devre milletvekillerinin peşin aldıkları maaşlardan doğan borçları ve görevleri 27 Mayıs 1960 da sona eren 11. dönem milletvekillerinin borçları Millet Meclisince affedilmiştir. Bu borçların tutarı 7 milyon lirayı bulmaktadır ve teklifi CHP. senatörü Arslan Bora yapmıştır.»

Gördünüz mü bir kalemde 7 milyon borç nasıl affediliyormuş. Oysa bu hazine borcu Kerim Kardaş'ın, Hatice Nine'nin, Mehmet Dayı'nın olsaydı... Billahi af şöyle dursun culunu, bulamazlarsa kefenliğini, bulamazlarsa ciğerini söküp götürürlerdi. Daha öteye gitmeye hacet yok şu verdiğimiz tek misal bile kimlerin, kimler için çalıştığını gösteriyor. Gösteriyor ya bir taraftan da nice 7 milyonlar 70 milyonlar, 700 milyonlar cebimizden kuş misali uçurulup, gidiyor......

Selâm ederim yiğit yeğenim...

Yeni Grev Kanunu Amerikan ortaklarının bir oyunudur

Demokratik hakları ÇİGNETMİYELİM !

İşçilerin, köylülerin ve bütün halkın düşmanı işbirlikçi iktidar, işçi sınıfının grev hakkını ve işçilerin patronlara karşı vermekte olduğu ekmek mücadelesini ortadan kaldırmayı amaçlayan yeni «gerv kanunu» nu TBMM'ne getirdiler.

Yeni kanunda işçinin aleyhine, patronun lehine bir çok maddeler vardır. Bunlardan en önemlilerini görelim:

İŞÇİLERİN GREV SİLÂHI ELLERİNDEN ALINMAK İSTENİYOR

karılmış bir maddedir. Yi[ne] bir grevin üstünden 180 [gün] geçmeden greve gidileme[z]

...mazlık durumlarında ancak iş mahkemesine başvurabileceklerdir.

Yani patronlar isterlerse toplu sözleşmeyi uygulayacaklardır, istemezlerse uygulamayacaklardır. Bu onların keyfine kalmış bir şeydir. Oysa 1961 Anayasası şöyle demektedir: «İşçiler işverenlerle olan münasebetlerinde, iktisadî ve sosyal durumlarını korumak ve düzeltmek amacıyla sözleşme ve grev hakkına sahiptir.» Böylece AP iktidarı Anayasayı da çiğneyerek işçilerin grev haklarını kısıtlamaktadır.

PATRONDAN İCAZETLİ GREV:

2 — Yine, yeni kanunda grev ilânından 6 gün önce işverene haber verme mecburiyeti vardır. Ayrıca grev bitiminden 180 gün geçmeden yeni bir grev hareketi başlatılamaz.

Patronlara grevin 6 gün önce verilmesi, demek patronların grevi kıracak her türlü tedbiri önceden alması, grevi kırmak için önceden davranması demektir. Böylelikle patronlara karşı işçilerin önemli bir silâhı olan «grev» etkisiz hale getirilmektedir. Bu madde de tamamen patronların istediği biçimde çı-

GREV YAPILAMAZ

3 — Eskisinden farklı olarak daha fazla işkolunda millî güvenlik gerekçesiyle grev yasağı konmaktadır. Güvenlik şartları bahane edilerek geçmiş kanuna ilâveten yeni eklemeler yapılmıştır.

GREVİ YASAKLADIM!

4 — Bakanlar Kuruluna, gerekli durumlarda grev yasağını uygulama yetkisi verilmektedir.

Geçtiğimiz zamanlarda Bakanlar Kurulu işine gelmeyen grevleri bu yolla engellemişti, bundan sonra bu engelleme durumu kanunla yapılacaktır. Kanunun bu maddesi de patronların isteklerine göre hazırlanmıştır.

İKTİDAR, İŞÇİ MÜCADELELERİ İLE YOKOLAN SARI SENDİKALARI TEKRAR DİRİLTİYOR

5 — Yeni kanun, bir iş kolundaki işçilerin % 30 unu temsil etmeyen sendikaya her hangi bir işyerinde sözleşme yapma yetkisi tanımamaktadır.

Böylece işçierin kendi gerçek sendikaalrında örgütlenmeleri önlenmekte ve önceden emperyalizmin güdümünde örgütlenmiş büyük sarı sendikaları kayırılmaktadır. Emperyalizm ve işbirlikçileri, sarı sendikaları işçi sınıfının mücadelesini önlemek için örgütlemiştir. Yeni kanun işçilerin sarı sendikalara karşı mücadelesini de baltalamayı amaçlamaktadır.

Bu kanunu gerçekleştirmek isteyen AP iktidarı, işbirlikçi patronların iktidarıdır. Bu kanunu, bunun için patronlardan yana hazırlamıştır. Bunun için, işçi sınıfının grev hakkını yok etmeyi amaçlamaktadır. İşçi sınıfının gelişen mücadelesi karşısında telaşlananan işbirlikçi patronlar, böyle bir kanun çıkararak biraz rahatlamayı amaçlamaktadırlar.

Bütün işçiler, şimdiye kadarki mücadelelerinde gösterdikleri ortak dayanışmayı daha da pekiştirmeli ve mücadeleyi bu kanun karşısında da vermelidir. Bu kanuna karşı valnız işçiler değil bütün Türkiye halkı omuz omuza verip direnmelidir.

TANJU

MEHMET KÖYÜNDE

Günler geçti. Devrimci mücadele Mehmet'in bilgisini ve deneylerini arttırdı. Bir yandan da fabrikada çalışıyordu. Bir kaç kere fabrikadan atılma tehlikesi geçirdi, ama arkadaşlarının direnişleri sonunda fabrikada kalabildi. Karısı Ayşe de aynı fabrikada çalışıyordu. Enver amca bir kalp rahatsızlığı geçirmiş ve bir yıl hasta yattıktan sonra ölmüştü. Bu olay Mehmet ile Ayşe'yi çok sarstı. Kaldıkları evden çıktılar. Kendilerine başka bir semtte gecekondu yapıp yerleştiler.

Bir gün İşçi — Köylü gazetesinde devrimciler toplanmışlar, aralarında devrimci hareketin meselelerini tartışıyorlardı. Mehmet de oradaydı. Konuşmalar devam ederken bir haber geldi. Adana'ya yakın bir köyde köylüler toprakları işgal etmişler, devrimcileri çağırıyorlarmış. Mehmet yerinden doğruldu, heyecanla sordu

— Köyün adı ne Hüseyin?.

Hüseyin Mehmet'e doğru dönüp cevap verdi?.

— Kayalık köyü.

Mehmet heyecanla yerinden fırladı.

— Benim köyüm arkadaşlar bu. Benim köylüm kendi topraklarına sahip çıkmış demek ki...

Hüseyin Mehmet'e:

— Senin köylüler bize haber yollamışlar. Köye 5 - 6 kişi göndermemiz gerekiyor. Sen gidebilir misin?. dedi.

Mehmet sevinçle:

— Elbette giderim. Ama benim köyüm olduğu için değil. Devrimci yönde bir mücadele olduğu için giderim. Yalnız işten izin almam gerekiyor.

Hüseyin:

— O halde yarın akşam 5 arkadaşla beraber gidiyorsun.

Mehmet o akşam haberi Ayşe'ye söyledi. Ayşe de sevindi ama,

— Ne zaman dönersiniz, diye sormaktan kendini alamadı.

Mehmet başını ağır ağır sallayıp:

— Bilmem ki, herhal bir hafta kalırız, dedi. Sen beni merak etme sakın.

Mehmet ertesi gün fabrikadan üç günlük izin alabildi. Ayşe ile vedalaştıktan sonra, doğru İşçi — Köylü gazetesine geldi. Onunla beraber gidecek arkadaşları da hazırlanmışlardı. Hazır Reşat, Özgür, Hüseyin, Arif hazırlanmışlar, Mehmet'i bekliyorlardı. İşçi — Köylü gazetelerini alarak yola çıktılar. O akşam Mehmet'in içi içine sığmıyordu.

TANJU BEYİN ANADOLU GEZİSİ

Tanju bey günün birinde Avrupa gezilerinden sıkılarak Anadolu'ya bir gezi yapmayı tasarladı. Aynı zamanda, Anadolu'da bazı iş adamları ile temas kurmayı da düşünüyordu. Böylece uçağa binerken Anadolu'ya doğru seyahate başladı. Önce İzmir'e geldi. Burada bol bol ziyafetler vererek iş adamları ile temaslarda bulundu. Sonra Adana'ya geçti. Orada da Adana'nın en şiş göbekli iş adamları ile temaslar yaptı. Göbek şişirmekte birbirleriyle yarış halinde olan bu iş adamları, aynı zamanda da Amerikancılıkta da birbirleri ile yarışıyorlardı. Kuş sütünün eksik olduğu sofralarda bu pek sayın iş adamları memeleket meselelerini konuşuyorlar ve memleketin kalkınmasının kendilerine bağlı olduğunu söyleyerek gururlanıyorlardı.

Bir gün Tanju bey şerefine, Adana'nın en şerefine, Adana'nın en tanınmış iş adamlarından Abuzittin Sömüryeoğlu bir ziyafet verdi. Sofrada pek memleketsever iş adamları memleket meselelerini konuşmadan edemediler. Abuzittin bey, Tanju beye dönerek,

— Efendmı, dedi, benim topraklarımda çalışan köylü, benim fabrikamda çalışan işçi nankör olursa bu memleket nasıl kalkınır.

Kadehler tokuşturuldu,

— Çok doğru, sesleri ortalığı çınlattı.

Tanju bey kaymaklı pastanın lezzetinden ağzını şapırdatarak,

— Çok haklısınız beyfendi, dedi. topraklarınızda pamuk toplayan köylülere gündelik olarak kaç lira verdiğinizi sorabilir miyim?.

Abuzittin bey kanı çanağına dönmüş gözlerini devirerek cevap verdi:

— Efendim babam Süleyman ağa köylüleri çok doyururdu. O kadar doyurmak iyi değildir. O zaman, köylü palazlanır ve başka şeyler ister. Ben pamuk toplayan köylülere 5 liradan fazlasını verirsem bu adamların karnı doyar ve yapmadıkları iş bırakmazlar.

O sırada bir garson içeri gelerek Abuzittin beye bir kâğıt uzattı. Kâğıdı okuyan Abuzittin bey çok heyecanlandı, bağırmaya başladı,

— Köylüler, nankör Kayalık köylüleri, babamdan bana kalan toprakları işgal etmişler. Bu ne rezalet. Asilere hadlerini bildireceğim. Vali nerde. Bana çabuk valiyi bulun.

O gece ziyafet böylece bitti. Tanju bey de Abuzittin beyin konuğu olarak Kayalık köyüne hareket etti. Yanlarında pek sayın Vali ve emniyet müdürü de vardı. Tanju bey köylülerin isyanını gözleriyle görmek istemişti. Acaba köylüler de işçiler gibi mi diye düşünüyordu.

...RÖPORTAJ.

Devrimci Sendikacının görevi

Devrim[illegible]dele

...n toprak ağaları

...ren işverene karşı başarılı bir direniş gösteren TÜM — İŞ Sendikasına gittim. Henüz kimse yoktu. Sendika Başkanı Sabahattin Başkanı fabrikada buldum etrafını işçiler sarmıştı.

Sabahattin arkadaşa ilk olarak sendikanızın kaç üyesi, var, DİSK'e katılma kararını kaç üye onayladı? diye sordum.

Cevapladı: 697 üyemiz var. Katılma kararını oybirliğiyle aldık. Yani bütün üyelerin isteğiyle. Bu karardan sonran 76 üye daha katıldı sendikaya.

DİSK sözünün başındaki DEVRİMCİ sözü sana ne anlatıyor?

Devrim işçi ve yoksul halk yığınları yararına düzen değişikliğidir. Devrimcilik ise bunun gerektiği mücadeleyi vermektir. Bizim kurtuluşumuz devrimdedir. Bu yüzden halkın devrimci iktidarı kurulana kadar mücadele edeceğiz.

Sendikacılık anlayışınız nedir? Devrimci mücadelede sendikanın görevleri nelerdir?

Sendikacı, işçi sınıfı için

...rikacılığa bakarsak şunu görürüz. Patronlara işçileri satan, kahyalarıdır bunlar, Biz onlardan değiliz.

Biz işçilerin toplu sözleşme ve yasalarla kazanılmış haklarını savunur ve geliştirmek için mücadele ederiz. Ayrıca işçilerin bilgilerini artırmak, onları devrime hazırlamak, bu amaçla eğitim çalışmaları yapmak da görevimizdir.

Sendika mücadelesinde karşılaştığınız güçlükler nelerdir? Örnek verir misiniz?

Anayasa bizim en büyük dayanağımızdır. Ancak patronların iktidarı, haklarımızı çıkardığı kanunlarla kuşa çevirmektedir. Örneği ise işte son direnişimizin sebebi.

İşç — Gençlik dayanışmasını nasıl yorumlarsınız?

Devrimler ancak bütün devrimci güçlerin birliğiyle başarılacaktır. Bu gerçeği kavramak bana sevinç veriyor. M. Kemal'in istediği gençlik böyle olur.

Amerikan emperyalizmi hakkında düşüncelerimiz?

Halkımızın baş düşmanıdır. Yurdumuzun geriliğinin başlı-

İşçi Şerif Aygül vuruldu. Ne hissettin?

Aşağılık bir cinayet. İnsan, namusu, vatanı ve özgürlüğü için yaşamalı.

İşçi — Köylü Gazetesini okuyor musun nasıl buluyorsun?

Üç sayıdır okuyorum. Büyük bir ihtiyacımızı karşılıyor. Yalnız onbeş günde bir çıkması geç olmuyor mu? Hiç olmazsa haftada bir olsa.

Daha çok söyleyecekleri vardı. İşçi — Köylü adına başarıldım.

Tarım Bakanlığı Köylülere Zulûm Yapıyor

Hacıali ve Yunusoğlu köylülerinin bulunduğu çevredeki binlerce dönüm arazi deneme istasyonu olarak kullanma bahanesiyle Tarım bakanlığı tarafında kapatılmıştır.

Adana'ya bağlı Karataşın köylerinden Hacıoli Köyü halkından Hüseyin Pamuk anlatıyor: «Toprak, Tarım Bakanlığına aitir. Köyün nüfusu 1500 dür. Bu köyde halk Tarım Bakanlığının toprağında çalışır

Erkek kadın aynı ücretle çalışırlar. Sabahın tan karanlığından akşamın kör karanlığına. İş kanununa göre 8 saat çalışmamız gerekirken 16 saat çalıştırıyorlar bizi. 8 saat işgününün uygulanmasını istiyoruz. Ayrıca bize 16 saat çalışmamızın karşılığı 10.90 lira

ücret veriyorlar. Oysa asgari ücret olarak, 8 saat çalışıp 18 lira almamız gerekir. Bize bir haftalık çalışmamız sonucu 44 lira ücret vermektedirler. Böylece günlük ücretimiz aslında 6.4 lira oluyor.»

Burası ağa çiftliği mı yoksa devlet çiftliği mi?

Bu haksızlıkların hesabının sorulmayacağını mı sanıyorsunuz?

Köylülere yiyecek olarak haftada kişi başına 40 gram et, yiyecek yağı olarak pamuk yağı, yarma pilav, kuru fasulya ve patates çok az bir miktar verilmektedir. Geçen yıl köylüler Hüseyin Pamuk'un önderliğinde yemeklere boykot etmiştir. Sonunda Hüseyin Pamuk işten atılmıştır.

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞI'nı yükseltiyor

LATİN AMERİKA'DA SOYGUNA KARŞI SAVAŞ

Hakların Kuruluşu Önlenemez!

Amerika'nın güneyinde 20 küsur devlet var. Bunların hepsine birden «Latin Amerika» deniyor. Latin Amerika, kuzeyindeki sömürgeci kâğıt kaplana karşı yıllarca diş biliyor. 200 milyonluk bu koca kıtanın 140 milyonu köle gibi çalıştırılıyor. 100 milyonun okuması - yazması yok. Gene 100 milyon türlü haksızlıklarla pençeleşiyor. Bu topraklar Amerika'nın yarı — sömürgesi. 150 yıldır böyle bu. Bir avuç azınlık da halkı hem kendi sömürüyor hem yabancıya peşkeş çekiyor. Bu memleketlerden biri olan Brezilya'da nüfusun yüzde beşi toprağın hemen hemen hepsine sahip. Venezuella'da nüfusun yüzde ikisinin elinde toprağın dörtte üçü var. Ekvator denilen küçük ülkede nüfusun yüzde biri de toprağın üçte birine «benim» diyor. Ama Brezilya'daki kahvenin, Venezuella'daki petrolün, Ekvator'daki şekerin asıl sahibi kuzeydeki Amerikan parababaları. Buraların bakırı, kalayı, muzu, ve daha nice zenginlikleri de onların.

Latin Amerikan halkları bir süredir Amerikan emperyalizmine karşı koymağa hazırlanıyorlardı. Buralarda halkın geliri, kültür seviyesi ve sağlık durum da köyü. Onun için. tam bağımsızlık mücadeleleri de sürüp gidiyor, sınıf mücadeleleri de. Amerika'ya karşı hareketlere yalnız öğrenciler ve ilerici aydınlar değil. işçiler ve köylüler de katılıyor. Bunların hepsi Amerikan para babalarının dünyayı yönetmesine karşı. Amerika'nın tümüne topu topu 500 kişi hakim. Bunların yıllık kârı 405.000 milyon dolar. Bu kârın yarısı 50 şirkete ait. Bunların içinde de en büyüğü General Motors Onun net kârı yılda 1 milyar 700 milyon dolar.

Bütün bu şirketlerin hem Latin Amerika'da hem başka yerlerde büyük menfaatleri, Karun'un hazinelerini gölgede bırakan kârları var. Bu kârlar uğruna adam da tutuyorlar, rüşvet de veriyorlar, savaş da çıkarıyorlar, insan da boğazlıyorlar. Ulkesini bağımsız, halkını özgür, toprağını zengin ve adil bölüşül düğünü görmek isteyen bu ülkelerin halkları yabancılara türlü yollardan karşı koymağa hazırlanıyorlar. Amerika'da bu gelişmelere kayıtsız kalıyor. Askeri ve siyasi yollardan giriştiği başarısız müdahalelerden sonra, daha maskeli, daha sinsi bir yol buluyor. Başkan Nikson Latin Amerika'ya sözde daha adil davranmak için yeni bir komisyon kurulmasını istiyor; bu komisyona Latin Amerikalılar da alınacak. Ama Şili madenlerinde, Kosta Rika muz bahçelerinde Mominik pancar tarlalarında ya da Venezuella petrol kuyularında çalışan işçi ve köylü Latin Amerikalılar değil toprakların çoğuna sahip, bir eli yağda bir eli balda olanlar. Sömürgeci Amerika ile olan ilişkileri bu yeni kurul düzenliyecek.

Latin Amerika işçisi ve köylüsü de artık anlamağa başlıyor ki, el atına güvenen bayram günü yaya kalır. Lâtin Amerika'nın baş belası olan yabancılar bu kıtadan kovulacaksa emekçi halk paçaları sıvamalıdır. Yoksa Amerika kendi sermayedarlarının soygununa ne son verecektir. ne eşit haklarla ticaret yapacaktır. Eşitliğe dayanan bir işbirliği Amerika'nın tarihi boyunca hiç yapmadığı bri şeydir. Eşitlik emperyalizmle taban tabana zıttır. Amerka'nın son teklifi de bir numaradır. Bu numarayı gözler önüne serecek olanlar ise, Latin Amerika'nın bağımsızlık savaşçıları, demokratik güçleridir. Bunların başında da madenlerde, topraklarda çalışan kalabalık Latin Amerika işçileri ve köylüleri...

Türkkaya ATAÖV

KAMPANYA

AP'nin ipliğini pazara çıkaracağız

AP.'nin iç yüzünü açıklayıp ipliğini pazara çıkartmağa başladığımızdan bu yana her yerden mektup yağıyor. Finike'den yazan bir kardeşimiz AP. milletvekili Çarıklı İhsan Ataöv'ün ve onun hizmetindekilerin içyüzünü şöyle açıklamış:

AP'nin ipliği FİNİKE Pazarında

Ağa düzeninin en egemen olduğu bölgelerden birisi de Finike'dir. Finike ağaları, başta öğretmenler olmak üzere, tüm devrimci aydınları baskı altında tutmaya çalışmaktadırlar. Baskı arası olarak, A. P. Antalya Milletvekillerinden İhsan Ataöv'ü, Rafet Eker'i Kaymakam Erhan Öztekin'i, Yargıç Ekrem Golak'ı ve Müftü'yü kullanmaktadırlar... Ama tüm baskılara rağmen kervan yürümemektedir. Bilhassa öğretmenler, devrimci eylemleri yiğitçe sürdürmektedirler.

Çarıklı İhsan (Ataöv) oldum olasıya, halktan yana olan öğretmenlerin düşmanıdır. Milli Eğitim Müdürünün arabasıyla dolaşarak öğretmenleri denetlemektedir. Kendi kırdığı cevizleri unutarak, iki de bir, öğrtmenlere, 27 Mayıs'çı subaylara küfretmekderi. Halbuki kendisinin meslekten atılışının, Kaş tevkifevini boylayışının nedenlerini unutmaktadır... Elmalı A. P. Kadın Kolları Başkanı Ayhan Özkan'ın kocasından ayırılmasına Ayhan Özkan, Çarıklı'nın, bağrına tabancayı dayıyarak, zorla ırzına geçmek istediğini kendisinin karşı koyduğunu söylemektedir. Bu nedenler den dolayı, öğretmen olan kardeşi Fahri Özçelik ile yıllardır dargın durmaktadırlar.

Bir yıl içinde üç parti değiştiren Rafet Eker'se, halk düşmanlarının oyunu alabilmek için, her top antıda, «Şair Yalçın'ı ben sürdür. göstereceğiz» diye, nâra atarak tehdit savurmaktadır.

Öğretmen boykotu sırasında, Finike bölgesi öğretmenlerinin yüzde doksanı boykota gitmişlerdir. Boykot başlamadan üç gün önce ve boykot süresince, Boykota katılan yöneticilerin yöneticilikleri ellerinden alınmıştır. Kaymakam'ın tutumundan cesaret alan, Finike'ye bağlı, Hasköy kasabası ağaları okulu basmışlar, Kaymakam Erhan Öztekin öğretmenleri taşlamışlardır. de bu suretle, Vali yardımcılığını garantilemiştiri.

Tüm bunlardan başka, ağalardan bazıları hizmetçilerinin ırzına geçmekte, taksileriyle çocuk ezmekte, Yargıç Ekrem Gökal'ın sayesinde ceza görmemektedirler. Çocukları sınıfta kalanlarsa, okul basarak öğretmenleri ordan oraya sürdürecekleri tehdidinde bulunmaktadır. lar... Mal ve can emniyeti tehlikeye düşen Finike'li aydınlar, her şeye rağmen birleşerek direnmekte, devrimci eylemlerini sürdürmektedirler.

ARKADAŞ,
SEN DE AP'NIN IPLIGINI PAZARA ÇIKARMA KAMPANYASINA KATIL, MEKTUP YAZ!.

Adres: Adakale Sokak 28/1
Kızılay — ANKARA

SİLVAN'DA ZULÜM

Başı S. 4'te

tün halk bu boyunduruğu omuz omuza verip kıracaktır. Bütün halkın kurtuluşu Amerikan emperyalizminin söküIüp atıldığı, toprak ağalığının yıkıldığı gün gerçekleşecektir.

BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE, emperyalizm ve toprak ağalığı zincirini kıracağı gibi, halkları demokratik haklarına da kavuşturacaktır. Kürtleri eritme politikasının son bulmasının tek yolu budur. Bağımsız ve demokratik Türkiye'de Kürtler kendi dilleriyle konuşup eğitim görme hakkını kazanacaklardır. BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE, Türkiye'de yaşayan herkesin eşitliği ve halkların kurtuluşu yolunda önümüzdeki devrimci hedeftir.

Bu hedefe ulaşmak, yani millî demokratik devrimi gerçekleştirmek halkların kardeşlik ve dayanışmasını sağlamak için, devrim yolunda birleşelim!

Sömürü ve zulüm karşısında devrimci birlik ve dayanışmamızı bozmak isteyen halk düşmanlarına fırsat ve aman vermeyelim!,

Türkiye'de yaşayan bütün emekçiler, aydınlar ve yurtseverler olarak zulüme DUR diyelim.

Çay Üreticileri Niçin Ayaklandı?

Özel olarak Rize'ye giden İŞÇİ KÖYLÜ Gazetesi ekibi bildiriyor

Geçtiğimiz hafta Doğu Karadeniz çay üreticileri işbirlikçi patronların hizmetindeki AP. iktidarına karşı isyan ettiler. Geçen sene seçimlerde kazanabilmek için AP. çay üreticilerinin ürettikleri çayı olduğu gibi satın almıştı. Böylece Doğu Karadeniz'deki çay üreticilerinin oylarının çoğunluğu toplanmıştı.

Çay fidanının üstteki 2 - 2,5 yaprağının işlenmesi ile kaliteli çay yapmak mümkündür. Fidanların alt yaprakları çay olmağa müsait değildir. Seçimlerde oy toplamaktan başka sözü hiçbirşey görmeyen işbirlikçi AP. iktidarı, bu sene çayı 2,5 yapraktan almaya karar verdi. Çay üreticileri topluca günlerce süren mücadeleye giriştiler. 2,5 yapraktan fazla çaylarını almayan fabrikaları işgal ettiler. Rize'ye bağlı Çayeli, Pazar, Ardeşen'de ilçelere giriş çıkışı kontrol altına aldılar. Yoksul halkımızın düşmanı AP. iktidarının tekel bakanının bu kararını protesto ettiler. AP.'nin hizmetindeki yayın organları ve mebuslar bu hareketleri üreticilerin kaliteli çay yapımına karşı direnişleri olarak gösterdi. Halkımızı kandırıp çay üreticilerinin haklı direnişini yanlış göstermek istediler. Karadeniz halkı iktidarın baskısıyla, 10 - 15 senedir tüm topraklarını çay üretimi için kullanmaktadır. Burada başka hiçbir ürün yetiştirilmez. Bütün ihtiyaç maddeleri uzaklardan gelmektedir. Bu nedenle hayat çok pahalıdır. Ureticinin eski fiatla çayını 2,5 yapraktan satın almak onu aç bırakmak demektir. Bir üretici şöyle diyor:

«10 - 15 sene önce sadece mısır ekerdik ve hiç olmazsa mısır ekmeğini bulurduk. Bu gidişle onu bile bulamayacağız»

D. Karadeniz'de üretici çayın kaliteli olup, kaçak çayla rekabet etmesini en fazla isteyenlerdendir. Çünkü onu binbir emekle meydana getirmektedir. Elbette ürünün kaliteli olması onun yararınadır. Ancak, Süleyman Demirel'in kardeşlerine devlet kasasından milyonlar dağıtan AP iktidarı, geçen senelerdeki alış fiatıyla daha az çay yaprağı almaya karar verince üretici haklı olarak isyan etmiştir. Uretici çayı 3,5 yapraktan, onu insanca yaşatacak bir fiatla satmaya hazırdır.

Işbirlikçi iktidar D. Karadeniz'de halkın güçlü direnişi karşısında, çayı 3,5 yapraktan almayı kabul etmiştir. Fakat bu uygulanmamaktadır. Çay eksperlerinin üreticilerden aldıkları yapraklar şimdi de fabrika tarafından kabul edilmemektedir. D. Karadeniz'de üreticilerin yeniden gösterilere başlaması yakındır.

Vurguncu, hırsız patronlar hizmetindeki AP iktidarı çay üreticilerini gırtlağa kadar borçlandırmıştır. Şimdi de onları hayasızca açıkla karşı karşıya getirmektedir. Çay üreticilerinin birliği yurdumuzdaki tüm işçi, köylü ve üretici hareketlerine güç katmıştır.

Erzurum da

Başı S. 4'te

Murat Çayanoğlu, Ahmet Turan Şahin, Mustafa Hulusi Bayar ve İŞÇİ — KÖYLÜ Erzurum temsilcisi Taner Turan'ı yaralamışlardır. Son iki arkadaş ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılmışlardır.

Azgınlar daha sonra kendilerine engel olmak isteyen Tıp Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ergun Sabar'a da hücum etmişlerdir.

Saldırıya katılanların adları polise verilmişse de faşistler savcı tarafından salıveirmiştir. İşbirlikçi iktidara arkasını dayayan rektör Bıyıkoğlu da saldırganları korur demeç vermiş ve bu yalanları radyo yayınlamıştır Rektör ayrıca dövülen öğrencileri ve dekanı suçluyarak gerçek yüzünü ortaya koymuştur.

Olaydan sonra bir forum toplayan öğrenciler saldırganlara ve emperyalizme karşı sonuna kadar mücadele etmeğe and içmişlerdir. Erzurum'da işbirlikçi iktidarın ve uşaklarının numaraları sökmiyecektir. Devrimcilere karşı girişilen baskı çevrede tepki uyandırmış ve ilericilerin gerçek dostlarını ve düşmanlarını açıkça görmelerini sağlamıştır.

28-29 Nisan

Başı S. 4'te

düzenlediği mitinge binlerce Ankaralı katılmıştır. Mitingte 10 yıl evvel yapılan zulmün bugün de devam ettiği belirtilmiştir, Türkiye gene Amerikan boyunduruğu altındadır. İşçiler, gençler gene kurşunlanmaktadır, Köylü gene jandarma dipçiği altında.

Zulüm ve baskılara ve sömürüye halk devrimle son verecektir, Mücadele bunun içindir.

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Uyandın hep biliyoruz!

Bilmezdik eskiden kimin kimden yana olduğunu. Anlamazdık emperyalizmden, sömürüden. Bihaberdik devrimden — devrimciden...

Düşman olmuştuk bağımsızlık diye sokağa dökülen, okulları işgal eden gençliğe Ama şimdi uyandık; iktidarın kimden yana olduğunu, «bağımsızlık» diyenlerin kimden yana olduğunu biliyoruz. Şimdi bizim de gazetemiz geliyor, olanları duyuyor okuyoruz. Biz de dertlerimizi bundan böyle bu sütunlarda dile getireceğiz...

Bu soygun düzeninin işbirlikçileriydi sesime zamanı ağzını yoğurt torbası gibi açanlar. «İşçiye — İş». «Köylüye toprak ve kredi dağıtanlar. O ağızlar şimdi fare deliği gibi küçüldü. Ettikleri vaadlerin hepsi unutuldu. O zaman bizler beydik — paşaydık. Şimdi birbirimizi kırmağa maşa olduk.

Geçen yıl köyümüz «toprak tevzii komisyonu» geldi. Sözde topraksızlara toprak dağıtacaktı. Dağıttı da üstelik. Ama öyle yerlerki sormayın!.. Bizlerin keçi otlatmaktan çekindiğimiz taşlık ve kayalık yerleri, tarla diye verdiler bize. Semtinden traktör geçmez tarlaların. Ne traktörü! öküzünde ayağı toprağa değmez taştan. Birde bunlara bedel koymuşlar 35.000 TL. Yirmi senede ödenecekmiş. Her yıl ödenmesi zorunlu olan vergide bunun dışında. Bu kıraç toprakları bize satmak istiyorlar. «İstemiyoruz» dedik bu ralar tarla olmaz, dedik. «Amerika'dan dozer ve krayder gelecek, buraları tarla yapacak» dediler. 8 milyar dolar borcuyla midesinden Amerika'ya bağlanan iktidar yöneticileri, bizleri bir masalla uyutmak istiyorlar. Bizler bir oyuna gelmemeye karar lıyız.. Bir heyet kurup Ankara'ya gönderdik kimse bizi dinlemedi Kaza merkezinde kaymakama, tapucuya, il merkezinde toprak tevzii komisyonuna çıktık, her yerden kovulduk. Hükûmet kapılarını boşa aşıdırmışız meğer. Biz yoksul köylülerin sırtından saltanat sürerek, mebus transferi yapanlar, her mevsim araba değiştirip Avrupa da turistik gezilere çıkanlar, bizim iki yakamızın bir araya gelmesini elbette istemezler. Bunu geç anladık. Ve geç anladığımız içindir ki bize o tapuları zorla imzaatıp verdiler.

Bizim oylarımızla koltuğa oturanlar, bizleri yoksulluğa mahkûm etmek istiyorlar. Biliyoruz ki kendilerinin çıkarı bizim yoksulluğumuzda ve uyanmamışlığımızdadır.

Ama çok sürmez onların da defteri dürülecektir.

Dadaloğlu'nun dediği gibi:
Böyle yalan, böyle talan giderse
Atın izi, kurt izine karışır.

Bekir POLAT ve 20 arkadaşı
Karahüyük Köyü
İncesu — KAYSERİ

Bu da bizden

Biz Sağlık Savaş (Sıtma Savaş) Memurları olarak ne gibi şartlar atında vazife yaptığımızı gazetemiz aracılığı ile duyuruyoruz.

Sağlık teşkilâtında en çok vazife yapan ve en az ücret alan memurlarız.Ayda elimize 350 — 400 lira geçiyor. Bize üvey evlat muamelesi yapılyor. Sağlık ocakları arabaları bizi köye giderken almaya tenezzül etmiyorlar. Bizi insan yerine koymuyorlar.

Toplumumuz Sıtma Savaş memurlarından yararlanmıyor ise bize de emeğimizin karşılığının verilmesi gerekir. Yok eğer, sıtma ile savaşa lüzum kalmadıysa bu teşkilâtı dağıtıp bize de başınızın çaresine bakın densin.

Biz de Türkiye'deki işsizler ordusuna katılıp dış ülkelere gitmek için sıra bekliyelim.

Elimize geçtikçe IŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinde toplum sorunlarını dile getiren yazılarınızı okuyoruz. Yukarıda açıklamalarımızı ışığında köşenizde bize de yer vereceğinizi ümit eder saygılarımızı sunarız.

İsim ve Adres Mahfuzdur.

Hürriyetli Mahkûmlar

Köydeki toprağın 100 dönümde 80'i ağanın olursa, köylü ağanın hizmetkarlığından öteye geçemez. Nafakasını ağa buyruğunda temine çalışan insanlar ise hür olamaz.

Köylülerin ve emeği ile geçinen bütün insanların gerçek hürriyetten yoksun olduklan ortadadır. Gerçek hürriyetin yolunu gösteren nice yazalarımız sövüldü dövüldü, nice körpe gençlerimiz yok edildi. Köylü üreticidir. Ama başkasının toprağında, başkasının malını üretmek ve bunu karın tokluğuna yapmak mı? Köylü rezil doğar perişan ölür. Böyle yaşayanlara da hür demek gülünç olur.

Yaşamanın bu türüne hayır diyenlere de ağa baskı yapar. Eğer bu yetmezse imdat ziline basar, bir bakarsın karşında bir sürü zabıta, bütün kuvvetler ezilenin hakkını almaması için kullanılır. Ama savaşta döğüşen, ağa topraklarını savunan yine ezilenlerdir. Aslında bu topraklar bizimdir. Bu topraklar bize dedelerimizden kaldı. Bu topraklarda korkakların yeri yoktur. Bu meydan yiğitler meydanıdır Parolamız zaferdir. Topraklar gerçek sahiplerinin, üretici, emekçi köylülerin eline geçinceye kadar.

İLYAS ÇAKIR
Avşar Köyü — SÖKE

Dokuz ayda kazandığımı üç ayda yerim!

Ben ikiyüz haneli bir köyün çocuğuyum Köye berberlik yapıyorum. Köyümüz fakir olduğu için sakal traşlarını kendileri olurlar Saç traşına da iki ayda bir sefer bana uğrarlar. Yetmişbeş kuruştur saç traşı. Dükkânda kiralıktır, elli lira öderim, her ay dükkân kirası için. Aylık kazancımı sorarsanız azami altmış veya yetmiş lira civarındadır.

Berber dükkânı anam dört duvar
Aybaşı geldi dayandı kirayı çıkar
Çocuklar da evde açlıktan ağlar
Ne edeyim çalış çalış borca ye..

Kış biter, bahar gelir her iş çıkar. Once tütün dikilir. Boş duramam, binerim açık kasa arabaya, ta uzak yerlere giderim, tütün dikmeye. On liradır tütün dikmek, ama benim elime ancak beş lira geçer. Çünkü bizi dayıbaşı götürdüğü için, insan basına iki buçuk lira dayıbaşılık parası keser. İki buçuk lira da arabaya veririz. Biz çalışırız beş liraya.

Tütün diktim bel kemiğim sızılar
Batmaz taşlı yere demir baskılar
İş sahibi iş beğenmez dırılar
Ne edeyim çalış çalış borca ye..

Tütün dikmesinden sonra, pamuk çabası başlar. Çiftliğe giderim, eski D.P. Salihli Milletvekili sabık Selim Akiş'in çiftliğine. Sabahtan akşama kadar, belimi doğrultmdadan pamuk çabası yaparım. Beş liraya. Sonra bir de «bey geliyor çapayı çok derin durun» derler. Bey gelir kanalın üstüne dikilir. «Ülen beni dinleyin. Benim tarlamda Cumhuriyet Halk Partisinden kim varsa derhal tarlayı terketsin» der. Ne yapayım serde fakirlik var ,işten çıksam karnım aç, çocuklar aç, işten çıkmasam söz ağır.

Cabah erken arabaya binerim
Sat altıda iş yerine inerim
Beş liraya türlü zahmet çekerim
Ne edeyim çalış çalış borca ye.

Bundan sonra ekinler olgunlaşır. Kendi ektiğimiz ekinler. Onları biçeriz, kavram oragıyla. Bir de türkü tuttururuz kendi halimizce. İş zor geldiği için gölgeden, gölgeye yetişebilmek için, var kuvvetimizle biçeriz sıcak olan yerleri. Gölgeye geldiğimiz an bir de su içeriz kab dolusu. Akşamları herkes bitkin bir halde evine döner. Bir de söylenirler kendi kendilerine, orak sapı gümüş de olsa bırak derler. Hasat sonunda herkes kendi yiyeceği ekinin yarısını zor kaldırır. Çünkü arazilerimiz kır, verimi azdır.

Ekin biçtim şu tarlanın düzünde
Çok çalıştım kan kalmadı yüzümde
Bir de orak yara açtı dizimde
Ne edeyim çalış çalış borca ye.

Hasat zamanı geçer. Üzüm kesmeye gideriz, ova köylere veya şehire. Vakit geçirmeyelim diye yevmiye beş liraya üzüm keseriz. Akşam işten çıkarken de bir salkım üzüm verir, bağ sahibi akşam öğünü yapın diye. Ben de Allah razı olsun derim ona.

Bağın üzerine göktş kükürt serpilir
Değmeden kola hasta üzümler dökülür
Bu durumda benim canım sıkılır
Ne edeyim çalış çalış borca ye.

Köyüme dönerim üzümlerden sonra. Köyde yine çalışırım. Fakire boş durmak olur mu? Palamut çırparım kendi ağaçlarımdan, sonra toplarım onları tane tane yerden. Dağlık arazi dikenli olur. Dikenler elime bata bata beş on kantar palamut yaparım. Sonra da satarım tüccara yirmi beş kuruştan.

Ağaç uzun çıkamazsın başına
Ter dökülür kirpiğine kaşına
Bir de diken batar kirli eline
Çalış çalış ben fakirim çocuk aç.

Palamut biter, yine pamuk toplaması başlar. Pamuk toplarım, kilosu on kuruştan Elim becerikli değilse yövmiye beş liradan. Toplarım pamuğu, oda bitince çekilir evime hesap ederim kazancımı. Ne mutlu bana, dokuz ay çalıştığımı üç ayda yerim.

Sosyalist kardeşiniz
H. Ali ERTÜRK

Genç işçiler ve köylüler işin farkındalar

İşçi köylü çocuklarının okumaması için ellerinden geleni yaptılar. Tutturamadılar. Doğu yu yolsuz susuz bıraktıkları gibi okulsuz da bıraktılar.

Şimdi bir çoğumuz orada burada çalışıyoruz. Kimimiz manav çıraklığı kimimiz de yıkıcı da kazma sallıyoruz. Kovulduk aldatıldık ve sonunda kendi yurdumuzda bizlere direnmeden bir şey verilmeyeceğini anladık. Artık mücadelemize katılıyoruz. Bütün işçi, köylü. genç arkadaşlara selâm.

MEHMET ALİ KAVHAN
Manav çırağı — Selami Çeşme/İSTANBUL

Biz insanız

Biz taş, hayvan değil. Yasalara göre vatandaşız. Biz hergün işsizlikten. uyandırılmamız kasten engellendiğinden. Millî servet Ormanı her yıl tahrip etmek mecbu riyetinde bırakılan yaşamak nedir bilmeyen çalıştığımız halde aç, fakat çalışmayanların emeğimizi sömürmek, bizi mahkeme ve hapishanelerde süründürdükleri orman içi köylüsüyüz.

Para verdiğimiz halde yolumuz yapılmaz, okulumuz yok .Çocuklarımız okutulmaz. Bayramda bir çift yeni giysi giyemez olduk. Dostlar bu gidişe yeter diyelim artık.. Amerikan gâvuruna ve onun yurt içindeki uşaklarına hesap soralım. Millî Demokratik Cepheyi kuvvetlendirelim. Kendi iktidarımızı kuralım.

Lâtif EKMEKSİZ
AKYAZI

Ağaya İtibar, Halka Jandarma Dipçiği

Silvan'da ZULÜM

Zulüm Bir Gün Duracaktır HALK ZİNCİRİ KIRACAKTIR

Anayasa madde : 14 fıkra : 3

«KİMSEYE EZİYET VE İŞKENCE YAPILAMAZ»

8 Nisan günü 2000 jandarma ve komando Silvan'a baskın yaptı. Sabah yapılan baskında binlerce Silvan'lıya eziyet ve işkence yapıldı. Köylü ve kasabalılar, kadını erkeği, çoluğu, çocuğuyla dipçiklendi, yerlere yatırılıp çiğnendi. Birçok Silvan'lı kamplara götürüldü ve insanlık dışı işkencelere uğratıldı. Köylülerin anlattığına göre, bu işkencelerden ölenler vardır. Olay iktidar tarafından örtbas edilmeye çalışılmıştır. Gazeteler tehdit edilerek yapılan zulüm halkımızdan gizlenmiştir.

Baskından daha önce haberdar edilen ağalar ve eşkiyaları ortadan kaybolmuşlardır. Bütün zulüm hiçbir suçu olmayan halka karşıdır. AP iktidarının emriyle girişilen bu insanlık dışı işkenceler, yıllardır köylümüze, işçimize, gençliğe ve bütün halka yapılan zulmün devamıdır. Silvan, toprak ağalarının hüküm sürdüğü ve eşkiyaların kol gezdiği bir Doğu ilçemizdir. Diyarbakır iline bağlıdır. Bugün Silvan halkına vurulan jandarma dipçiği, dün İzmir'in Atalan, Tekirdağ'ın Değirmenköy halkına vuruldu. Daha bir kaç gün evvel Adana'nın Irmakbaşı Kilise köylüleri yerlerde sürüklendi. Zulme karşı mücadele eden devrimci gençlerden Yaşar Serpil üç gün evvel iktidar tarafından kurşunlandı ve öldürüldü. Zalim iktidarların jandarma dipçiğini ve zulmünü bütün Türkiye halkı tanır. Hele yurdumuzun Doğu bölgesi halkı yıllardan beri zalim iktidarların ve sırtını iktidara dayayan toprak ağalarının her türlü baskısı altında yaşamıştır. Amerikan emperyalizmi ve onun ortağı olan parababalarıyla toprak ağalarının boyunduruğu daha ne kadar sürüp gidecek? Türk olsun, Kürt olsun Türkiye'de yaşayan işçiler, köylüler ve bü

(Sonu S. 3'de)

Yaşar Serpin Hainlerin Kurşunuyla Şehit Oldu

Halkımızın kurtuluşu için mücadele eden devrimci kardeşimiz Yaşar Serpin de iktidar tarafından şehit edilmiştir. Arkadaşımız Polis kurşunuyla vurulduktan sonra kaldırıldığı hastahanede hayata gözlerini kapamıştır. Ziraat Fakültesi öğrencisi olan Yaşar Serpin hayatını işçi ve köylülerin ve bütün halkın kurtuluşuna vermişti ve bu uğurda öldü. Hatırası bütün halkımızın kalbinde yaşayacaktır. Turan Emeksizlerin, Battal Mehetoğlu, Taylan Özgür, Mehmet Cantekin'in, Yaşar Serpin'in uğrunda baş koyup can verdikleri BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE mutlaka gerçekleşecektir. Hiçbir zulüm ve tehdit bunu durduramaz. Çünkü bu mücadele halkın mücadelesidir.

Zulüm topu var, tüfeği var,
gülleSİ varsa,
Halkın da bükülmez kolu,
yıkılmaz mücadelesi vardır.

Gazetemizin son iki sayısı toplatıldı

Daha bin sayımızı toplatsanız Mücadelemizi durduramazsınız!.

Gazetemizin son iki sayısı toplatılmıştır. Onbeş bin gazeteye postanelerde el konmuş, gazete satan arkadaşlar polis tarafından nezarete alınmıştır.

ANAYASA ÇİĞNENİYOR

Anayasamız, **herhangi bir mahkûmiyet olmadıkça gazete toplatılamaz,** diyor. Buna rağmen İşçi Köylü hakkında açılan davâlar daha sonuçlanmadan gazetemiz toplatılmaktadır.

MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZSINIZ !.

İşçi Köylü Gazetesi, halkı sömürenlere ve zalimlere karşı onbeş sayıdır mucadele ediyor. Gazetemizin her şayısı on binlerce işçi, köylü ve yurtseverin eline ulaşmaktadır. Halkın uyanışı karşısında zalimler korku içinde. Soyguncu ve vurguncuların gözlerine uyku girmiyor. artık. Halkın mücadelesi korkutuyor onları. İşçilerden korkuyorlar, köylülerden korkuyorlar, aydınlardan ve gençlerden korkuyorlar.

KORKSUN ZALİMLER

Halkımızın devrimci mücadelesi onları yıkacaktır.

Demirdöküm, Ereğli Demir Çelik, Horoz Çivi, Gamak, Sungurlar Kazan, Rabak, İzmir Klimasan ve daha yüzlerce fabrika işçisinin mücadelesini durdurabilir misiniz?. İŞÇİ KÖYLÜ bu mücadelelerin gazetesidir onu da durduramıyacaksınız.

Atalan, Elmalı, Değirmenköy, Araplar, Tırmakbaşı Kilise, Avşar ve dana binlerce köylümüzün mücadelesini durdurabilir misiniz?.

İŞÇİ KÖYLÜ bu mücadelelerin gazetesidir onu da durduramıyacaksınız !.

Kıyılan öğretmenlerin, devrimci subayların, yurtsever halkın mücadelesini durdurabilir misiniz?. İŞÇİ KÖYLÜ bu mücadelelerin gazetesidir. Onu da durduramıyacaksınız.

Vurdunuz, kurşunladınız. Devrimci gençliği durdurabildiniz mi?. İŞÇİ KÖYLÜ'yü de durduramıyacaksınız!.

İŞÇİ KÖYLÜ HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİNİN GAZETESİDİR.
HİÇBİR GÜÇ ONU DURDURAMAZ.

Nalına da VUR Mıhına da

Toplayana da Toplatana da!

İşbirlikçi AP. gazetemizin geçen sayısını gene toplattı. Gazetemizi satan işçileri, köylüleri, gençleri nezarete attırdı. Postahanelerdeki gazetelere el koydurdu. Bu kadar büyük gayreti gören de «Bu AP İŞÇİ — KOYLU gazetesini çok seviyor, herhalde bitmeden hepsini alıp adamlarına okutmak istiyor» sanacak.

Tabii, aslında AP. gazetemizi toplatarak halkımızın uyanı pkendisini devirmesini önleyebileceğini sanıyor. Kedinin pisliğini örtmesini önleyebileceğini sanıyor. Kedinin pisliğini örtmesi gibi, gazetemizi toplatınca, hırsızlıklar, yolsuzluklar meydana çıkmayacak. koku etrafı sarmayacak sanıyor. Nerde bu yoğurdun bolluğu?. Hem Amerikayla anlaşarak yurdumuzu soyup soğana çevireceksin, kardeşlerini, eşini dostunu zengin edip işçiyi köylüyü sefil bırakacaksın, hem de herkes durup seni seyredecek.

Demirel soruşturmalardan, Meclis araştırmalarından kaçmak için türlü yollara baş vurdu. Hattâ her gün çiğnediği Anayasa'yı bile bahane diye yutturmaya kalktı. Ama bugün herkes yolsuzlukları da, hırsızlıkları da biliyor. Güneşin balçıkla sıvanmıyacağı meydana çıktı.

Devekuşu da başını kuma gömünce saklandım sanırmış. İŞÇİ — KOYLÜ gazetesini Anayasa ve kanunlara aykırı olarak toplatınca başlarını sakladıklarını sananlar, kıçlarının kabak gibi ortada olduğunu ergeç anlayacaklardır.

Biz, bunu anlamaları için elden geleni esirgemeyeceğiz. Gazetemizi toplatsalar, kapatsalar elimizle yazıp bunların oyunlarını dolaplarını, hırsızlıklarını, arsızlıklarını halka anlatmaktan geri durmayacağız.

İŞÇİ — KOYLÜ devrimcilerini hiçbir şey susturamayacak.

Bunlar kendilerini, başı yaran, gözü çıkaran, sonra da ellerini kollarını sallayıp dolaşan sanıyorlar. Öyle ya, «el yumruğu yemeyen, kendi yumruğunu bozdoğan armudu sanırmış» Biz, işçiler, köylüler, bütün yurtseverler, işbirlikçilere ve arkalarındaki Amerika'ya yumruğumuzun gücünü mutlaka göstiereceğiz. O günler uzak değildir. Uzak olmadığı İŞÇİ — KÖYLÜ düşmanlarının çırpınmalarından belli. «Eceli gelen köpek cami duvarına siyer» dememişler mi?.

Nalcıbaşı

28-29 Nisan Bütün Yurtta Mitinglerle Anıldı

Gençlik 28 Nisan 1960 da İsstanbul'da, 29 Nisan'da da Ankara'da Demokrat Parti iktidarına karşı direnişe geçmişti. Türkiye'yi bir Amerikan sömürgesi haline getiren DP iktidarına karşı gençliğin bu mücadelesinden bu yana 10 yıl geçti.

28 ve 29 Nisan'ın 10. yılı yurdun çeşitli yerlerinde yapılan toplantı ve mitinglerle anıldı. 29 Nisan'da Ankara'da Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, Türkiye Milli Gençlik Teşiklatı, Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) ve diğer ilerici teşkilatların

(Devamı S. 3 de)

Tarsus'ta Faşizme Karşı Devrimci Dayanışma

Tarsus'ta 18 Nisan günü **Faşizme Karşı Devrimci Dayanışma Yürüyüşü ve mitingi** yapıldı. Bu yürüyüş İşçi — Köylü ve gençlik dayanışmasının bir örneğini vererek, emperyalizme ve emperyalizmin uşaklarına bir yumruk daha indirdi.

Güneyli devrimcileri bir araya getiren miting ve yürüyüş bütün devrimcileri guçbirliği içerisinde topladı ve Türkiye halkına örnek oldu.

Yürüyüşün başlıyacağı yere devrimcilerden evvel gelen gericiler gençlerin ve işçilerin birlik olmasından korkarak dağıldılar.

Yürüyüş büyük bir heyecan içerisinde marşlar ve sloganlarla başladı.

Hep bir ağızdan söylenen,
«Yolumuz devrim yolu, gelin kardaşlar gelin.
Yurdumuzda yabancı dolu vurun kardaşlar vurun.»
Marşı bütün millici güçleri Millî Kurtuluş Mücadelesine çağırıyordu.

Miting alanına gelindiğinde köylülerle ve diğer halktan kişiler de devrimcilerin yanlarında saf tuttular. Ve hep bir ağızdan söylenen bağımsızlık marşları ve sloganları Tarsus halkının Amerikan emperyalizmine ve bütün gericilere cevabını veriyordu.

Yapılan konuşmalarda Türkiye'nin Kurtuluşu için bütün Millici güçler mücadeleye çağırılıyor ve büyük bir güç halinde Türkiye'nin Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik bir ülke olacağı açıklanıyordu.

—0—

Yün İpek Fabrikasında Grev

Uşak Alakoğlu Yün İpek Fabrikasının işçileri de haksızlığa ve sömürüye karşı mücadeleye giriştiler. Fabrika'da çalışan 24 işçinin hepsinin katıldığı grev başarıyla devam ediyor.

Bugüne kadar patron tarafından sömürülen ve haftada 50 liraya çalıştırılan işçiler, haklarını elde edinceye kadar direnmeye kararlı olduklarını açıkladılar.

KALEMLE TELDEN

Aldı Çorum'un Kuşsaray Köyünden Hüseyin Uçar

PAYDOS

Paydos artık yobazlara
Mezar kazan papazlara
Vatanın ekmeği haram
Kuduz oğlu kuduzlara.
Bize kimse dokunamaz
Sözümüzden döndüremez
Cıramızı söndüremez
Paydos artık hep onlara.
Zincirle bağlanan beller
Yutulacak haindirler
Kamcılı çizmeli beyler
Paydos artık hep sizlere.
Hüseyin'e kurşun attın
Düşmanın gözüyle baktın
Solculara savaş açtın
Paydos artık hep sizlere.

Erzurum'da Devrimcilere Saldırı

Işbirlikçi iktidar ve ağababası emperyalizm Erzurumlu devrimcilere karşı yeni tartiplere girişmiş ve besleme köpekleri faşist zorbaları Erzurum Tıp Fakültesine saldırtarak beş devrimciyi yaralatmıştır.

Erzurum'daki gerici basın olaydan önce 22 Nisan'da Kıbrıs gecesi düzenlemeyen gençler hakkında asılsız iddialar yayınlıyarak gericileri cihada çağırmıştır. Olayın sahnesini hazırlayan gericiler, o sabah 10.30'da Tıp Fakültesine gelmişlerdir. Üniversite asistanlarının üniversite reformu konusundaki görüşlerini açıklayan afişleri indirmeğe kalkan saldırganlara devrimciler müdahele etmiştir.

Bunun üzerine devrimcilere saldıranlar Bekir Şahin,

(Devamı Sa. 3 de)

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

15 günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : **Ömer Özerturgut** * İdare yeri, yazışma ve abone adresi : Adakale sokak 28/1 Yenişehir — ANKARA * Telefon : 12 74 17 * İstanbul bürosu : Klod Farrer Cad. 6/6 Divanyolu — İSTANBUL * Telefon : 27 39 61 * Dizgi tertip : MURAT MATBAASI * Baskı : Ulusal Basımevi * Yıllık abonesi : Yurt içi 6.— TL. Avrupa uçak postası 30.— TL. * İlân santimi 20.— TL. * Yayın İlânları İndirimlidir.

İzmir'de kondulular yine yürüdü

İşbirlikçi AP iktidarı, seçimlerden önce kurulmasına göz yumduğu gecekonduları yıktırmaya devam etmektedir. İzmir'de Gürçeşme'den sonra, Buca'da da gecekondu yıkımı başlamıştır. Gecekonduların yıkılması üzerine halk topluca şehre inmiş ve ilk iş olarak gençlerle bağ kurmuştur. Gençlerle bir toplantı yapılmış ve yürüyüş kararı alınmıştır. Böylece gençlikle tam bir dayanışma içinde halk vilayete yürümüştür.

Vilayetin önünde iktidar, iktidarın valisi protesto edilmiştir. Halk «Bizi Ezenler Kahrolsun» diye bağırmıştır. Toplum polisi yürüyüşçüleri zorla dağıtmıştır. Polis Sosyal Demokrasi Derneklerine mensup dört öğrenci arkadaşı tutuklamıştır.

İŞÇİ-KÖYLÜ
BU SAYI 47.000 ADET BASILDI

AĞALARI VE YALTAKÇILARI EZECEĞİZ!

Küçük Kaldırım Köylüleri

Toprak Ağalarına Karşı Mücadele Bayrağını Açtı

İşçi — Köylü Gazetesi ekibi bildiriyor.

Küçük Kaldırım köyü 1934 yılında iskân edilmiş. Köylüye toprak dağıtılmış. Fakat Büyük Kaldırım'daki ağalar buna itiraz etmişler Kadastro işi 1958 yılına kadar sürüyor. Ağalar türlü oyunlarla, yanlarına Valiyi ve Kaymakamı da alarak 265 hanelik Kaldırım Köyüne verilen toprakları ektirmiyorlar. Ektirmedikleri gibi bu toprakları kendileri ekiyorlar' Kadastro ile anlaşan ağalar bu toprakları hazine arazisi olarak gösteriyorlar. Halen hazine arazisi olarak gösterilen topraklar 30.000 dönümü aşkındır. Köyün liderlerinden Hasan Toprak «13 yaşımdan beri bekliyorum. Atatürk'ün bize verdiği toprakları sürmek için» diyor. «Ama bu işin artık dilekçeyle falan olmayacağını biliyoruz. Hak verilmez alınır.»

Küçük Kaldırım köylüleri ile Irmakbaşı, Kilise. Yunusoğlu, Kılavur, Abdioğlu, Kızıldere köylülerinin dertleri ortak.

Ceyhan nehrinin yatağı değişince 500 dönüm kadar toprak ortaya çıkıyor, köylü bu, ortaya çıkan toprakları, toptan işgal ediyor. Ağa, buraları benim diyor. Kaldırık Köyünden Yusuf Kızılaslan «Ağanın midesi çoktan doydu ama gözü bir türlü doymadı» diyor. Yumurtalıktan kaymakam ve jandarma geliyor. Köylünün bostan ektiği araziyi traktörlerle sürüyor. Köylü «direneceğiz» diyor. «Onlar sürecek biz ekeceğiz Bakalım ne kadar gidecek bu.»

Adana'da Baskılara Boyun Eğmeyeceğiz

Mart ayı sonunda Adana'da polis, Mehmet Hanta, Hüseyin Cerit ve Mehmet Altıkulaç'ı Amerikan konsolosluğuna sabotaj yapma iddiası ile yakaladı. Gençlere istediği gibi ifade verdirebilmek için onlara saatlerce işkence yapan polis amacına ulaşamadı. Daha sonra bir kahveyi ve Adana Toplumcular Ocağını basan polis, kahveciyi ve Arif Gedik adlı bir devrimciyi saatlerce dövdü.

Bütün bu yapılanlar Adana'la devrimcilere karşı girişilen tertiplerin bir kısmıdır. Kendileri ile hapisanede görüştüğümüz genç devrimciler şöyle dediler: «Türkiye'de gelişen devrimci mücadelemiz bize işçi ve köylü kitleleri ile ilişki kurmamızı ve onları politik bilince ulaştırmamızı emrediyor. Polis ise bunu engellemek için tertipler peşindedir.

Teknik Personel Emperyalizme Karşı Mücadelede

Mühendis, mimar, tekniker iki binden fazla teknik personel 18 Nisan günü Ankara'da bir miting ve yürüyüş yaptı.

Mitingde konuşmacılar Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçilerin oyunlarını halka açıklamaya devam edeceklerini bildirdiler. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi kavgasının yanında olduklarını ilân ettiler.

Teknik personel anti — demokratik bir kararname ile yönetilmektedir. Bu kararname Anayasa'ya aykırıdır. Teknik personele hiç bir sosyal güvenlik hakkı tanınmamaktadır. İşbirlikçiler, kendilerine karşı direnen teknik personelin kolaylık işine son verebilmektedir. Bunun en son örneği: Karayollarında çalışan üç mühendis arkadaş, halkın çıkarlarını korumak amacıyla Boğaz Köprüsü aleyhinde rapor verdiler. İşbirlikçiler bu oyunlarının açığa çıkmasına tahammül edemedi ve üç arkadaşı işten çıkarttılar

Bu anti — demokratik kararname yetmiyor gibi şimdi de teknik personeli personel kanununun içine alarak memur yapmak istiyorlar. Teknik personel ise, iş kanununa tabi olmak istediklerini söylüyorlar. Grev ve toplu sözleşme hakkı, sosyal güvenlik istiyorlar. İşbirlikçilerin kendilerini memur yaparak her türlü direniş haklarını ellerinden almak istediklerini açıklıyorlar. Böylece Amerikan işbirlikçileri istedikleri gibi at oynatacaklar. Teknik personel bunu görecek ama memur olduğu için sesini çıkaramayacak. Oynanmak istenen oyun budur.